

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/52/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118212409
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1118212409.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovič, v právnej veci žalobcu: LTD "T-STYLE", Kurchatova 6, Khmelniyskiy, 29008, Ukrajina, IČO: 35 750 435, zast. Mgr. Vitaliy Nosa, advokát, Koreničova 699/2, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, Šancová 1A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336, zast. Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o., Twin City Tower, Mlynské nivy 10, 821 09 Bratislava, IČO: 47 239 921, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti IV. výroku uznesenia Okresného súdu Bratislava I č.k. 40Cb/59/2018-218 zo dňa 21.12.2021 a odvolaní žalobcu proti I. a IV. výroku uznesenia Okresného súdu Bratislava I č.k. 40Cb/59/2018-218 zo dňa 21.12.2021, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave odvolanie žalovaného proti IV. výroku uznesenia Okresného súdu Bratislava I č.k. 40Cb/59/2018-218 zo dňa 21.12.2021 odmieta.

II. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č.k. 40Cb/59/2018-218 zo dňa 21.12.2021, vo výroku I. a IV. potvrdzuje.

III. Žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozhodnutím vo výroku I. a IV, súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) prvým výrokom konanie zastavil. Druhým výrokom zamietol návrh žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu, tretím výrokom vrátil žalobcovi súdny poplatok a štvrtým výrokom priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 161 ods. 1 a 2, § 61, § 60, § 79, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 18 ods. 1 a 2, § 19 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 7 ods. 1 a 2, § 21 ods. 2 a 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), § 2 ods. 7 a 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZoSP“).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou dňa 17.07.2018 sa žalobca voči žalovanému domáhal vydania peňažných prostriedkov titulom bezdôvodného obohatenia.

3. Súd poukázal na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej vo všetkých občianskoprávných konaniach majú spôsobilosť byť účastníkom konania tí, ktorí majú všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva, teda všeobecnú hmotnoprávnu subjektivitu. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, na ktorý musí súd prihliadať v každom štádiu konania a má za následok zastavenie konania. Odštepny závod ani iná organizačná zložka podniku nemá spôsobilosť byť účastníkom občianskeho súdneho konania. (K tomu pozri napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.05.2008, sp. zn. 4 Cdo 124/2007) Spôsobilosť byť

účastníkom konania má iba zahraničná fyzická alebo právnická osoba, nie organizačná zložka právnickej osoby (k tomu pozri napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2011, sp. zn. 4Obdo 54/2011).

4. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 02.07.2021 eventuálne navrhol pristúpenie ďalšieho subjektu na strane žalovaného - spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, IČO: 649 48 242, ako žalovaného 2/ pre prípad, že by súd dospel k záveru, že pôvodný žalovaný nemá procesnú spôsobilosť byť stranou sporu. S prihliadnutím na doterajší priebeh konania a skutočnosť, že vo veci boli ukončené všetky procesné úkony smerujúce k príprave pojednávania a vo veci bol už vytyčený termín pojednávania, považoval súd pristúpenie ďalšieho žalovaného za nehospodárne.

5. Súd však pri posudzovaní návrhu vychádzal zo skutočnosti, že zmyslom právnej úpravy § 79 CSP je pristúpenie ďalšieho subjektu popri pôvodom subjekte. V tomto prípade súd však konštatoval neodstrániteľnú prekážku v procesnej subjektivite žalovaného. Súd poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R/2003, podľa ktorej, ak v žalobe označený účastník nemá právnu subjektivitu (nie je spôsobilý byť účastníkom konania), nemôže súd pripustiť, aby na jeho miesto vstúpil do už začatého konania subjekt s právnou subjektivitou. Nemôže totiž vzniknúť procesno-právny vzťah, lebo tu chýba jeden z jeho základných prvkov - spôsobilá strana sporu - preto súd nemôže rozhodnúť inak, než konanie zastaviť. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky tohto konania, pre ktorý treba konanie zastaviť. Obdobne v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 3Cdo/92/2004.

6. Žalobca v konaní uhradil súdny poplatok za žalobu vo výške 99,50 EUR. Súd konanie zastavil pred otvorením prvého pojednávania, preto v súlade s § 11 ods. 3 a 4 ZoSP rozhodol o vrátení zaplateného súdneho poplatku kráteného o 6,70 EUR, t.j. súdneho poplatku vo výške 92,80 EUR.

7. V danej veci súd pri skúmaní podmienok podľa citovaného ustanovenia § 161 CSP zistil, že návrh smeruje proti subjektu, ktorý nemá procesnú subjektivitu, keď žalovanému zákon procesnú subjektivitu nepriznáva. V zmysle vyššie citovaného § 161 CSP podmienku procesnej subjektivity skúma súd počas celého konania, a to aj bez návrhu.

8. Súd s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že v danom prípade neexistencia procesnej subjektivity žalovaného predstavuje nedostatok procesnej podmienky neodstrániteľný, preto podľa ustanovenia § 161 ods. 2 CSP konanie zastavil.

9. Vzhľadom na to, že žalobca podal žalobu proti subjektu bez právnej subjektivity, ktorý nemá spôsobilosť byť stranou sporu, mal súd za to, že z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania a v zmysle § 256 ods. 1 CSP mu vznikla povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému. Súd preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Proti tomuto uzneseniu vo výroku IV. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že považuje uznesenie okresného súdu (čo do jeho výroku IV.) za nezákonné súdne rozhodnutie, a napáda ho odvolaním vo výroku IV., podľa odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP, keďže predstavuje v odvolaní dotknutej časti rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení veci, a to konkrétne na nesprávnom posúdení subjektu, ktorému v súvislosti s vedením súdneho konania (respektíve v súvislosti so zastavením súdneho konania) patrí voči žalobcovi (ako strane sporu, ktorá zastavenie súdneho konania zavinila) nárok na náhradu trov súdneho konania.

10.1. Odvolanie podáva ako strana sporu, ktorú súd prvej inštancie v rámci výroku IV. uznesenia označil ako subjekt oprávnený na náhradu trov súdneho konania napriek tomu, že v záujme zabezpečenia vymožitelnosti priznaného nároku na náhradu trov súdneho konania (na ktorej má aj žalovaný právny záujem) bol súd povinný priznať predmetný nárok na náhradu trov súdneho konania obchodnej spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, IČO: 649 48 242, zapísanej v obchodnom registri Mestského súdu v Prahe, oddiel: B, vložka č. 3608 (ďalej aj ako „UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.“), podnikajúcej na území Slovenskej republiky prostredníctvom Žalovaného ako svojej organizačnej zložky.

10.2. Odvolanie teda podáva žalovaný ako subjekt, ktorý až do vydania napadnutého uznesenia vystupoval v súdnom konaní ako strana sporu, a v ktorého neprospech bolo spomenuté uznesenie (v časti jeho výroku IV.) vydané.

10.3. Skutočnosť, že v prejednávanej veci súd nerozhodol v zmysle ustanovenia § 62 CSP o zastavení súdneho konania bezodkladne po doručení žaloby, mala (okrem iného) za následok tiež to, že obchodná spoločnosť UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., bola nútená (rovnako ako by bola sama stranou sporu) sa prostredníctvom svojej organizačnej zložky, respektíve prostredníctvom svojho podniku zahraničnej osoby, žalobe aktívne procesne brániť a v rámci (uznesením neskôr zastaveného) súdneho konania vynakladať nemalé peňažné náklady.

10.4. Správnosť právneho názoru, podľa ktorého bol súd povinný prostredníctvom odvolaním napadnutého uznesenia zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania v prospech obchodnej spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., osvedčujú (minimálne nepriamo) aj právne závery formulované Ústavným súdom SR v jeho uznesení vo veci sp. zn. III. ÚS 14/2017 zo dňa 10.01.2017.

10.5. Vo vyššie spomenutom uznesení Ústavný súd SR totiž založil doktrínu, v zmysle ktorej je možné na náhradu trov konania zaviazat' aj subjekt, ktorý v čase rozhodovania o priznaní či nepriznaní nároku na náhradu trov súdneho konania nebol stranou sporu (ide teda o obdobný prípad, ako je prípad žalovaného, respektíve prípad obchodnej spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.).

10.6. Na záver požiadal odvolací súd, aby v súlade s ustanovením § 388 CSP a § 389 CSP vydal rozhodnutie meniace výrok IV. uznesenia Okresného súdu Bratislava I a priznal obchodnej spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, IČO: 649 48 242, zapísanej v obchodnom registri Mestského súdu v Prahe, oddiel: B, vložka č. 3608, nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Zároveň požiadal, aby krajský súd priznal obchodnej spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, IČO: 649 48 242, zapísanej v obchodnom registri Mestského súdu v Prahe, oddiel: B, vložka č. 3608 nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

11. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v súlade s § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní spisu a oboznámení sa s dôvodmi odvolaní dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

12. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

13. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

14. Podľa § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

15. Podľa ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky vrátane Ústavného súdu Slovenskej republiky, odvolací súd v takýchto prípadoch rozhoduje bez toho, aby skúmal vecnú stránku napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a jemu predchádzajúce konanie.

16. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že podať odvolanie je oprávnená strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie môže podať aj intervenient, ak tvorí so stranou, ktorá je oprávnená podať odvolanie, nerozlučné spoločenstvo, ako aj v ostatných prípadoch, keď s tým stranou, ktorá je oprávnená podať odvolanie, súhlasí. Odvolanie môže podať aj prokurátor, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil.

17. V prípade, ak je odvolanie podané osobou, ktorá nie je oprávnená na podanie odvolania, odvolací súd takéto odvolanie uznesením odmietne.

18. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na bod 12., 14., 16. odôvodnenia rozhodnutia súdu.

19. Odvolací súd konštatuje, že odhladnuc od skutočnosti, že rozhodnutie nebolo vydané v neprospech žalovaného, odvolací súd nemôže priznať odvolaniu žalovaným požadované účinky aj z dôvodu, že

odvolanie podal subjekt, ktorý nemá procesnú subjektivitu z dôvodu, že mu ju zákon nepriznáva. Preto odvolací súd odvolanie žalovaného v zmysle § 386 písm. b) CSP, odmietol, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

20. Proti uzneseniu podal odvolanie aj žalobca, a to proti výroku I. a IV. Zastával právny názor, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Mal za to, že súd predčasne a neopodstatnene urobil záver o nedostatku procesnej subjektivity žalovaného v danej veci.

20.1. Poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 01.07.2021. Považoval za dôležité poznamenať, že v minulosti paušalizovaný názor o nedostatku procesnej spôsobilosti organizačnej zložky zahraničnej právnickej osoby bol prekonaný. Napríklad Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení vydanom v konaní sp. zn. 1Cdo 252/2012. Príkladom priznania právnej subjektivity pobočky je aj rozsudok Súdneho dvora vo veci Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial (švédská pobočka) proti Skatteverket, č. C-812/19 zo dňa 11.03.2021.

20.2. Z uvedeného vyplýva, že všeobecné tvrdenie o tom, že pobočka zahraničnej banky bez ďalšieho nemá právnu, a teda aj procesnú subjektivitu, neobstojí. Súd sa úplne vyhol posúdeniu právnej a procesnej subjektivity žalovanej vyplývajúcej z osobitných predpisov, ktorými sú v danom prípade zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, Zákon o bankách a zákon č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Rovnako súd odignoroval aj ďalšie argumenty uvedené vo vyjadrení žalobcu o existencii procesnej subjektivity žalovanej v zmysle Občianskeho zákonníka. Ak by podľa názoru odvolacieho súdu žiaden z uvedených argumentov nezakladal právnu, a tým pádom aj procesnú subjektivitu žalovaného v danej veci, je potrebné poznamenať, že žalobca označil žalovaného obchodným menom v zmysle § 9 ods. 2 ObZ, a teda označenie žalovanej v žalobe obsahuje úplné znenie jej obchodného mena, ako aj označenie jej právnej formy, pričom označenie organizačnej zložky upresňuje, že sa vec týka tejto organizačnej zložky a ak je v žalobe pri označení účastníka okrem úplného obchodného názvu podniku uvedená aj organizačná zložka, ktorej sa spor týka, nie je to dôvod na zastavenie konania.

20.3. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo/11/2020 zo dňa 26.11.2020. Na doplnenie uvedeného žalobca poukazuje na zrušujúce uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 72/2013 zo dňa 26.03.2014.

20.4. Namietal, že súd sa so žiadnym z argumentov žalobcu uvedených vo vyjadrení vôbec nevysporiadal; jedinou „reakciou“ je veta v bode 13. uznesenia. Súd tak svoje rozhodnutie vôbec neodôvodnil. Väčšiu časť jeho odôvodnenia tvoria citácie právnych predpisov, pričom úplne absentuje vysporiadanie sa s argumentáciou žalobcu, uvedenou vo vyjadrení. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.01.2019 vo veci sp. zn. 6Cdo/98/2017.

20.5. Keďže v tomto prípade žalobca žiada o vydanie peňažných prostriedkov, ktoré mu v zmysle príkazu prokurátora a rozsudku súdu v trestnej veci nepochybne patria, pričom žalobca inú možnosť na uplatnenie svojho nároku na ich vrátenie nemá, súd ignorovaním predloženej argumentácie, resp. nevysporiadaním sa s ňou, absenciou odôvodnenia, a to nielen vo vzťahu k existencii právnej subjektivity žalovaného, ale aj vo vzťahu k tomu, či ide o zjavne neodstrániteľnú vadu konania, a z toho vyplývajúcou arbitrárnosťou uznesenia, zásadným spôsobom znemožnil žalobcovi prístup k spravodlivosti. Takýto postup súdu je neprípustný a je porušením tak práva na súdnu ochranu, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie. Vo viacerých rozhodnutiach Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že ak sa vnútroštátny súd nevyrovnal s argumentom alebo návrhom predloženým účastníkom konania, „nie je možné zistiť, či súd jednoducho opomenul zaoberať sa touto otázkou alebo či ho zamýšľal zamietnuť, a ak to bolo jeho úmyslom, aké boli dôvody pre takéto rozhodnutie“. Poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu ČR, I. ÚS 185/04. K tomu porovnaj aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo 48/2010.

20.6. Bolo teda povinnosťou súdu prvej inštancie riadne sa vysporiadať so všetkými argumentmi žalobcu. Uvedené však neurobil. Postup súdu prvej inštancie tak nie je v súlade s právom na riadne odôvodnenie

súdneho rozhodnutia. Vzhľadom na množstvo argumentov uvedených v podaniach žalobcu, s ktorými sa súd nevysporiadal je zjavné, že uznesenie je neodôvodnené, arbitrárne a je porušením práva na spravodlivý proces.

20.7. Podľa žalobcu súd postupoval v rozpore s § 193 CSP, keď posudzoval procesnú subjektivitu žalovanej, napriek jej jasnej identifikácii v príkaze prokurátora, vydanom v prípravnom konaní, ktorého „pánom“ je prokurátor. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 269/2011 zo dňa 23.11.2011. Je nepochybné, že súd je viazaný obsahom príkazu prokurátora v rovnakom rozsahu ako aj rozsudkom vydaným v trestnej veci a musí rešpektovať aj identifikáciu žalovanej obsiahnutú v príkaze prokurátora ako „UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, Šancová 1/A, 813 33 Bratislava“, pričom tento bol rovnakým subjektom (žalovaným) prijatý a zaevidovaný pod ev. č. 53286. Z uvedeného možno urobiť záver, že konanie, v ktorom bolo vydané uznesenie, trpí vadou pre rozpor s § 193 CSP. Na druhej strane, ak označenie žalovaného vyvolávalo pochybnosti, či úmyslom žalobcu bolo za žalovaného označiť zahraničnú právnickú osobu alebo slovenskú pobočku zahraničnej právnickej osoby, postupom, kedy konajúci súd za takto nejasného vymedzenia nevyzval na doplnenie, resp. spresnenie označenia sporovej strany s príslušným poučením, bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

20.8. Poukázal na nehospodárny postup súdu, keď procesnú obranu žalovaného založenú na vznesení námietky nedostatku procesnej spôsobilosti, ktorá bola uplatnená žalovanou v rozpore so zásadou sudcovskej koncentrácie konania po uplynutí vyše dvoch rokov a nie vo vyjadrení doručenom súdu v reakcii na uznesenie č. k. 40Cb/59/2018 - 69 zo dňa 16.12.2018, ktorým bola žalovaná vyzvaná na vyjadrenie k žalobe. Žalobca k námietke procesnej nespôsobilosti uviedol, že dobromyseľný žalovaný túto mohol vzniesť už skôr, a to dokonca v dvoch podaniach: vo vyjadrení k výzve na vydanie bezdôvodného obohatenia a vo vyjadrení k žalobe, avšak tak neučinil.

20.9. Súd prvej inštancie výrokom IV. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Podľa žalobcu súd vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), keď priznal žalovanému trovy podľa ust. § 256 ods. 1 CSP. Okrem toho je výrok IV. a jeho odôvodnenie vo vnútornom rozpore so zvyškom odôvodnenia uznesenia, v dôsledku čoho sú závery súdu zmätočné. Ide preto aj o uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) a písm. a) CSP. V prvom rade žalobca zotrval na tom, že žalovanú stranu správne označil, resp. že neboli dôvody na zastavenie konania tak, ako je uvedené vyššie. Odhliadnuc od toho, z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že v týchto veciach súdy nepriznávajú náhradu trov konania, a to z viacerých dôvodov, ako poukážeme nižšie, pričom je potrebné poznamenať, že tieto závery súdov sú aplikovateľné aj pre prípad, keby v predmetnej veci bol dôvod na zastavenie konania. Ak súd tvrdí, že žalovaný nemá procesnú subjektivitu a nemôže byť stranou v konaní, neexistuje potom ani subjekt, ktorému by mohla byť priznaná náhrada trov konania. Uvedené je okrem iného v zjavnom rozpore s tým, čo tvrdí súd prvej inštancie v inej časti uznesenia. Záver o tom, že v takom prípade nepatrí žalovanému strane náhrada trov konania vyplýva z konštantnej rozhodovacej praxe súdov. K tomu viď napríklad uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 7CdoGp/2/2017 z 27.8.2018.

20.10. Po druhé, pri hodnotení zavinenia zastavenia konania mal súd prvej inštancie prihliadnúť aj na skutočnosť, že žalovaný nenamietal nedostatok procesnej subjektivity na svojej strane, pričom tak mohol urobiť už vo svojom prvom vyjadrení k žalobe, ale urobil tak až na pojednávaní dňa 22.06.2021, teda po troch rokoch od podania žaloby. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 12Co/255/2019 z 10.12.2020 a uznesenie Krajského súdu Košice vo veci sp. zn. 9Co/140/2019, uznesenie 18.12.2019.

20.11. Vzhľadom na vyššie uvedené je zjavné, že súd prvej inštancie vec v časti rozhodnutia o trovách nesprávne právne posúdil a zároveň uznesenie trpí aj v tejto časti vadou, keďže súd neprihliadol na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, v dôsledku čoho je uznesenie aj v časti výroku o trovách nesprávne a v rozpore s rozhodovacou praxou súdov.

20.12. Preto navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu výroku I. a výroku IV., vrátane závislých výrokov, uznesením zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že je viac ako zrejmé, že predložené odvolanie je odvolací súd povinný zamietnuť už len preto, že s ohľadom na ustálenú rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov žalovaný (ako organizačná zložka zahraničnej právnickej osoby) nikdy nedisponoval právnou (procesnou) subjektivitou, a teda mu ani v dotknutom súdnom konaní nemohlo prislúchať postavenie strany sporu.

21.1. Uviedol, že sa plne stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý aj s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 4Cdo/124/2007 zo dňa 20.05.2008 či uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 4Obdo/54/2011 zo dňa 30.11.2011, správne konštatoval, že odštepny závod a ani organizačná zložka (zahraničného) podniku nemá spôsobilosť byť účastníkom/stranou civilného konania, keďže takúto spôsobilosť má iba zahraničná fyzická alebo právnická osoba (a nie aj jej organizačná zložka).

21.2. Napokon správnosť vyššie uvedeného právneho názoru potvrdzuje aj neskoršia judikatúra Najvyššieho súdu SR, in concreto uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 4Obdo/54/2011 zo dňa 30.11.2011 a uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3Obdo/3/2013 zo dňa 24.09.2013, v zmysle ktorých rovnako platí, že spôsobilosť byť účastníkom konania (stranou sporu) má iba zahraničná fyzická alebo právnická osoba, nie organizačná zložka takejto právnickej osoby. Hoci žalobca vo svojom odvolaní uvádza, že vyššie uvedený (ustálený) právny názor mal byť údajne prekonaný rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR a Súdneho dvora EÚ, žalobca tento svoj názor len jednoducho (na str. 11 predloženého odvolania) deklaruje, no neopiera o žiadne konkrétne rozhodnutia spomenutých dvoch súdov.

21.3. Údajnú (žalobcom tvrdenú) zmenu ustálenej rozhodovacej praxe v otázke absencie právnej subjektivity organizačných zložiek zahraničných podnikov nemôže osvedčiť napokon ani žiadne súdne rozhodnutie, na ktoré poukázal žalobca v ostatných (ďalších) častiach predloženého odvolania.

21.4. Platí totiž, že zo žiadneho z nich nemožno ani len nepriamo vyvodiť, že žalovaný mal v čase začatia zastaveného súdneho konania (alebo kedykoľvek predtým) disponovať právnou (procesnou) subjektivitou (žalobca totiž svoje odvolanie konštruoval výhradne na dezinterpretácii z kontextu celého súdneho rozhodnutia vytrhnutých častí odôvodnení, ktorých podkladom bol navyše právny a skutkový stav, ktorý je celkom odlišný od právneho a skutkového stavu existujúceho v prejednávacom prípade).

21.5. Vzhľadom na už uvedené žalovaný trvá tiež na tom, že z dôvodu, že žalobca vo svojej žalobe ako žalovaného označil subjekt, ktorý v zmysle platného právneho poriadku nedisponuje právnou (a teda ani procesnou) subjektivitou, súd nemal inú možnosť, a bol povinný súdne konanie v zmysle ustanovenia § 161 ods. 2 CSP zastaviť.

21.6. Nie je možné prihliadnuť ani na akékoľvek námietky žalobcu, prostredníctvom ktorých poukazuje na akési oneskorené vznesenie námietky nedostatku právnej (procesnej) subjektivity zo strany žalovaného. V naznačenej súvislosti totiž platí, že skúmanie existencie splnenia podmienky právnej (procesnej) subjektivity nepatrí medzi tie podmienky konania, ktorých danosť skúma súd na základe dispozičného úkonu strany konania. Ide totiž o podmienku, ktorú je súd povinný skúmať v ktoromkoľvek štádiu konania ex officio. Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti preto nepochybne platí, že súd nemal s ohľadom na absenciu právnej (procesnej) subjektivity na strane žalovaného inú možnosť ako konanie prostredníctvom odvolaním napadnutého uznesenia zastaviť.

21.7. Z obsahu predloženého odvolania žalobcu, rovnako ako z obsahu predkladaného vyjadrenia žalovaného je podľa názoru žalovaného viac ako zrejmé, že odvolanie žalobcu predstavuje účelové podanie, ktorého prostredníctvom žalobca napáda zákonné a riadne odôvodnené uznesenie vydané Okresným súdom Bratislava I.

21.8. Vzhľadom na všetky doteraz uvedené skutočnosti preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol a obchodnej spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, IČO: 649 48 242, zapísanej v obchodnom registri Mestského súdu v Prahe, oddiel: B, vložka č. 3608 priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Krajský súd v Bratislave ako odvolací (§ 34 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že predmetné uznesenie je potrebné potvrdiť ako vecne správne.

23. Odvolací súd sa v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP v zásade stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti.

24. V odvolaní odvolateľ neargumentuje žiadnymi skutočnosťami, s ktorými by sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom, iný, než napadnutým uznesením vyslovený právne záver, nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

25. Podľa § 161 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

26. Procesnou podmienkou konania je podľa § 61 CSP, procesná subjektivita sporových strán, pričom procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Procesnú subjektivitu má teda ten, kto má spôsobilosť podľa hmotného práva.

27. Podľa § 18 ods. 1, 2 OZ, spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby. Právnickými osobami sú združenia fyzických alebo právnických osôb, účelové združenia majetku, jednotky územnej samosprávy, iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon.

28. Podľa § 19 ods. 2 OZ, právnické osoby vznikajú dňom, ku ktorému sú zapísané do obchodného registra alebo iného zákonom určeného registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje ich vznik inak. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) organizačnou zložkou podniku sa rozumie odštepny závod alebo iný organizačný útvar podniku podľa tohto zákona alebo osobitného zákona. Odštepny závod je organizačná zložka podniku, ktorá je ako odštepny závod zapísaná v obchodnom registri. Pri prevádzkovaní odštepneho závodu sa používa obchodné meno podnikateľa s dodatkom, že ide o odštepny závod. Obdobné postavenie ako odštepny závod má aj iná organizačná zložka, ak zákon ustanovuje, že sa zapisuje do obchodného registra.

29. Podľa § 21 ods. 2 ObZ, zahraničnou osobou sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba s bydliskom alebo právnická osoba so sídlom mimo územia Slovenskej republiky. Slovenskou právnickou osobou na účely tohto zákona sa rozumie právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky.

30. Podľa § 21 ods. 3 Obchodného zákonníka podnikaním zahraničnej osoby na území Slovenskej republiky sa rozumie na účely tohto zákona podnikanie tejto osoby, ak má podnik alebo jeho organizačnú zložku umiestnenú na území Slovenskej republiky.

31. Podľa § 2 ods. 7 zákona o bankách, zahraničná banka je úverová inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá je právnickou osobou so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, ktorá vykonáva bankové činnosti a ktorá má oprávnenie na výkon týchto činností udelené v štáte, v ktorom má sídlo.

32. Podľa § 2 ods. 8 zákona o bankách, pobočka zahraničnej banky je pobočka podľa osobitného predpisu, ktorá je organizačnou zložkou zahraničnej banky umiestnenou na území Slovenskej republiky, ktorá priamo vykonáva najmä prijímanie vkladov a poskytovanie úverov; všetky pobočky zahraničnej banky zriadené v Slovenskej republike touto zahraničnou bankou so sídlom v členskom štáte Európskej

únie alebo inom zmluvnom štáte Európskeho hospodárskeho priestoru (ďalej len „členský štát“) sa považujú z hľadiska oprávnenia vykonávať bankové činnosti za jednu jej pobočku.

33. Žalobca zaťažil odvolaním výrok I. z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP. Namietal, že súd predčasne a neopodstatnene urobil záver o nedostatku procesnej subjektivity žalovaného v danej veci. V tejto časti hodnotí odvolací súd odvolaciu námietku žalobcu ako neopodstatnenú, a v plnom rozsahu sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, ktorý v bode 12. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia uviedol, že skutočnosť, že organizačná zložka zahraničnej právnickej osoby, t.j. pobočka zahraničnej banky, umiestnená na území Slovenskej republiky, je zapísaná do Obchodného registra, neznamená, že táto organizačná zložka je nositeľom procesnej subjektivity a spôsobilou stranou konania.

34. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že nedostatok procesnej subjektivity je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, ktorý vedie k zastaveniu konania. Tento nedostatok nemožno odstrániť podľa § 128 CSP, pretože nejde o vadu podania spočívajúcu v jeho nesprávnosti alebo neúplnosti. Do úvahy neprichádza ani postup podľa § 80 CSP. Pre nedostatok podmienky konania spočívajúcej v nedostatku procesnej subjektivity súd konanie zastaví vtedy, ak je nesporné, že ako strana sporu bol označený len odštepny závod, organizačná zložka, resp. podnik zahraničnej osoby. Organizačná zložka nemá právnu ani procesnú subjektivitu, pričom ju nenadobúda ani zápisom do obchodného registra. Pri prevádzkovaní organizačnej zložky podniku právnickej osoby (podnikateľa) sa používa obchodné meno zahraničnej osoby (podnikateľa) s dodatkom, že ide o organizačnú zložku podniku v zmysle § 7 ObZ. Organizačná zložka nie je povinná mať základné imanie. Majetok organizačnej zložky je majetkom zriaďovateľa, z čoho vyplýva, že aj za záväzky organizačnej zložky je zodpovedný zriaďovateľ.

35. Žalobca ďalej tvrdil, že v minulosti paušalizovaný názor o nedostatku procesnej spôsobilosti organizačnej zložky zahraničnej právnickej osoby bol prekonaný, čo podporil poukázaním na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/252/2012. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na samotnú citáciu uznesenia žalobcu v odvolaní, kde je jasne uvedené, že toto rozhodnutie pojednávalo pracovnoprávnu subjektivitu, nie procesnoprávnu, ako je to v tomto prípade. Z uvedeného je zrejmé, že nie je možné prihladiť na toto rozhodnutie v tejto právnej veci. Čo sa týka rozsudku Súdneho dvora vo veci Danske Bank A/S Danmark, Sverige Filial (švédská pobočka), proti Skatteverket, č. C-812/19 zo dňa 11.03.2021, odvolací súd uvádza, že rozsudok súdneho dvora je záväzný pre strany inter partes a v žiadnom prípade nie je možné jeho rozhodnutie priamo aplikovať do vnútroštátnych právnych poriadkov členských štátov, preto nie je možné vzhliadnuť odvolaciu obranu žalobcu za dôvodnú.

36. K odvolacej námietke spočívajúcej v tvrdení, že súd prvej inštancie sa úplne vyhol posúdeniu právnej a procesnej subjektivity žalovaného, vyplývajúcej z osobitných predpisov, t.j. Trestný poriadok, zákon o bankách a zákon o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu; „odignorovaní“ ďalších argumentov uvedených vo vyjadrení žalobcu ohľadom existencie procesnej subjektivity žalovaného v zmysle OZ, je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že tieto skutočnosti nemajú vplyv na právne posúdenie veci, a preto nie je dôvodné, aby sa k nim súd prvej inštancie vyjadroval, či bližšie ich rozoberal. Odvolací súd dáva do pozornosti žalobcu, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

37. K tvrdeniu, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vôbec neodôvodnil a väčšiu časť odôvodnenia tvoria citácie právnych predpisov, pričom úplne absentuje vysporiadanie sa s argumentáciou žalobcu, uvedenou vo vyjadrení, odvolací súd poukazuje na bod 13. odôvodnenia uznesenia, kde sa súd prvej inštancie dostatočne vyčerpávajúco vyjadril k námietkam žalobcu a nie je potrebné ich znova citovať a na ne poukazovať. Uvedené závery majú logické závery a rovnako tak je ich možné oprieť o ustálenú súdnu prax.

38. Zahraničná právnická osoba, ktorá si pre účely podnikania zriadila na území Slovenskej republiky organizačnú zložku, resp. podnik zahraničnej osoby, sa i v spore, ktorý sa týka tejto organizačnej zložky, označuje ako strana sporu uvedením obchodného mena a sídla, a vo veciach vyplývajúcich z obchodných vzťahov tiež uvedením identifikačného čísla, poprípade ďalších údajov potrebných k identifikácii. Aj keď žalobca vo svojom vyjadrení uviedol príklady akejsi parciálnej právnej subjektivity, ktorej nositeľom môže byť organizačná zložka, nejde o všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti, z ktorej by bolo možné odvodiť spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti v konaní pred súdom. Nositeľom procesnej subjektivity naďalej zostáva zahraničná právnická osoba.

39. Odvolací súd dodáva, že základným predpokladom, aby súd mohol vo veci konať a vydať rozhodnutie, je splnenie procesných podmienok, medzi ktoré patrí aj procesná subjektivita. Procesná subjektivita sa odvíja od spôsobilosti mať práva a povinnosti. Inak ju má len ten, komu ju zákon výslovne priznáva. Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby. Právnické osoby zapisované do obchodného registra sa stávajú subjektmi práva, nadobúdajú právnu subjektivitu, a teda aj procesnú subjektivitu, dňom svojho vzniku, ktorým je deň zápisu do uvedeného registra, a túto subjektivitu strácajú dňom výmazu z obchodného registra. Neexistencia procesnej subjektivity v čase začatia konania je neodstrániteľnou vadou konania, ktorej následkom je obligatórne zastavenie konania. V danom prípade v žalobnom návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia je žalovaný označený ako UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, Šancová 1A, Bratislava - Staré Mesto, Slovenská Republika, pričom z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Po, vložka číslo: 2310/B, súd zistil, že UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, je organizačnou zložkou zahraničnej osoby UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika. Zahraničná právnická osoba UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. zriadila na území Slovenskej republiky svoju organizačnú zložku s označením UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava. Zahraničná právnická osoba UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, podniká teda na území Slovenskej republiky cez svoju organizačnú zložku, ktorú má umiestnenú na území Slovenskej republiky (§ 21 ods. 3 Obchodného zákonníka). Organizačná zložka zahraničnej osoby bola zapísaná do Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I dňa 01.12.2013, Oddiel: Po, Vložka číslo: 2310/B. Skutočnosť, že organizačná zložka zahraničnej právnickej osoby umiestnená na území Slovenskej republiky je zapísaná do obchodného registra však neznamená, že táto organizačná zložka je nositeľom právnej subjektivity. Organizačná zložka nemá právnu subjektivitu a nenadobúda ju ani zápisom do obchodného registra a nemá ani procesnú subjektivitu. Procesnú subjektivitu má iba zahraničná fyzická alebo právnická osoba, nie organizačná zložka tejto zahraničnej osoby. Pri prevádzkovaní organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby (podnikateľa) sa používa obchodné meno zahraničnej osoby (podnikateľa) s dodatkom, že ide o organizačnú zložku podniku v zmysle § 7 Obchodného zákonníka. Podľa ustálenej judikatúry absencia spôsobilosti byť účastníkom konania je tzv. neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. To znamená, že pokiaľ ňou označený účastník konania nedisponoval v momente začatia konania, nie je možné tento nedostatok dodatočne zhojiť. V prípade, ak súd zistí nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania v čase podania návrhu, nemá inú možnosť, len konanie zastaviť. Návrh na začatie konania podaný nespôsobilým subjektom totiž nemá účinky riadne podaného návrhu. Jediným spôsobom jeho vybavenia je zastavenie konania. Do takéhoto „konania“ nemožno pristupovať, zamieňať jeho účastníkov a pod., pretože je od počiatku vadné, ide vlastne o ne-konanie, s ktorým sa súd musí vysporiadať jedine postupom podľa § 62 CSP.

40. Žalobca ako ďalší odvolací dôvod voči prvému výroku uviedol, že má dôvodne za to, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore s § 193 CSP, keď posudzoval procesnú subjektivitu žalovaného, napriek jej jasnej identifikácii v príkaze prokurátora, vydanom v prípravnom konaní, ktorého pánom je prokurátor. Odvolací súd konštatuje, že nevzhladol odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP voči výroku I. za dôvodný. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu. Odvolací súd nespochybňuje závery zistené v trestnom konaní, avšak poukazuje na ust. § 193 CSP, a toto je potrebné vykladať tak, že pokiaľ trestný súd vo výroku odsudzujúceho rozsudku ustáli, že následkom spáchania trestného činu je vznik škody v určitej minimálnej výške, je civilný súd povinný takto zistené závery trestného súdu v celom rozsahu rešpektovať. Civilný súd je viazaný minimálnou výškou škody zistenou v trestnom konaní, pričom v civilnom konaní môže zisťovať iba škodu vyššiu, než bola ustálená v odsudzujúcom rozsudku. Odvolaciemu súdu nie je zrejme žiadne rozhodnutie, na základe ktorého by bola uznaná

procesná subjektivita strany sporu na základe trestného konania, či trestného rozhodnutia. Z uvedeného nie je možné prihladiť na tento odvolací dôvod žalobcu.

41. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď vychádzal formálne len z uvedených ustanovení ObZ, pričom sa úplne vyhol posúdeniu veci v kontexte všetkých súvisiacich ustanovení osobitných právnych predpisov. Odvolaciemu súdu sa žiada poznamenať, že žalobca k tomuto odvolaciemu dôvodu neuviedol, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci súdom, uviedol len skutkový stav a tvrdenia, na ktoré už odvolací súd reflektoval vo vyššie uvedených bodoch odôvodnenia. Rovnako tak zastáva odvolací súd právny názor, že súd prvej inštancie správne právne posúdil otázku procesnej subjektivity žalovaného.

42. Žalobca sa odvolal aj proti výroku IV., kde uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP, z dôvodu, že trvá na svojom právnom názore, že žalovaného správne označil, resp. že neboli dôvody na zastavenie konania tak, ako to uviedol v odvolaní. Odvolací súd k tejto odvolacej námietke uvádza, že odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP je naplnený vtedy, ak súd konal napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky. Ide o podmienky, za ktorých súd môže konať a rozhodovať. Ide tu o vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, t.j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie týchto procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Výnimkou je skúmanie splnenia podmienky všeobecnej miestnej príslušnosti a osobitnej miestnej príslušnosti danej na výber, ktorú súd skúmal len na námietku žalovaného pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Nedostatky niektorých procesných podmienok sú neodstrániteľné a prítomnosť takéhoto nedostatku bráni súdu v konaní a rozhodovaní, čo vedie k zastaveniu konania. V ostatných prípadoch je povinnosťou súdu nedostatok procesnej podmienky odstrániť. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a) CSP tak trpí konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek vyššie naznačeným nedostatkom. V prípade namietaného nedostatku príslušnosti súdu, o vadu konania v podobe nedostatku príslušnosti súdu pôjde iba v prípade, keď v konaní neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej i výlučnej miestnej príslušnosti alebo o kauzálnej príslušnosti. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd nevzhliadol dôvod na opätovné uvádzanie rovnakých právnych skutočností, ktoré už uviedol vyššie v rozhodnutí, a rovnako tak nevidí dôvod na odchýlenie sa od tohto právneho názoru, preto považuje skutočnosti doteraz uvedené odvolacím súdom za postačujúce a nebude sa ďalej venovať tomuto odvolaciemu dôvodu.

43. Žalobca zaťažil výrok IV. aj odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP, kde nesprávnosť tohto výroku videl v skutočnostiach, že žalovaný nenamietal nedostatok procesnej subjektivity na svojej strane, pričom tak mohol urobiť už vo svojom prvom vyjadrení k žalobe. Žalovaný tak urobil až na pojednávaní dňa 22.06.2021, teda po troch rokoch od podania žaloby; žalobca vyzýval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia pred podaním žaloby, pričom ju označil rovnako ako v žalobe, žalovaný na výzvu reagoval, avšak neuviedol, že by nemal mať právnu subjektivitu v tejto veci a sám sa tak vo vyjadreniach označoval a aj bežne sa tak označuje; uvedený postup žalovaného možno hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, pričom podľa aktuálnej praxe súdov, každý z týchto skutočností je samostatným dôvodom na nepriznanie nároku na náhradu trov konania. Odvolací súd považuje za potrebné ozrejmiť, že v danom prípade sa nejedná o procesnú obranu žalovaného, ale o procesnú prekážku konania vo veci, keď súd aj bez vznesenia námietky žalovaným prihlada na skutočnosť, že organizačná zložka nie je nositeľom procesnej subjektivity a nie je spôsobilou stranou konania. Rovnako tak v tomto prípade nie je možné hovoriť o konaní žalovaného v rozpore s dobrými mravmi, či opomenutím súdu prvej inštancie na túto skutočnosť prihladať. V prvom rade je to chyba na strane žalobcu, ktorý nesprávne označil žalovaného a nie je možné toto pochybenie na strane žalobcu prenášať na žalovaného ako jeho „oneskorenú“ obranu, prípadne na súd v zmysle nehospodárneho konania, t.j. konanie so stranami tri roky od podania žaloby a následné zastavenie konania z dôvodu nespôsobilosti žalovaného byť stranou konania.

44. Pokiaľ išlo o odkaz žalobcu na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, týmito rozhodnutiami sa súd bližšie nezaoberal, keďže za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, ako to predpokladá zákon v článku 2 ods. 2 Základných princípov CSP, resp. v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, je potrebné považovať (najmä „zbierkové“) rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a nie

rozhodnutia súdov iných štátov. Zo zbierkového rozhodnutia (judikátu) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pritom súd pri posúdení predmetnej námietky žalobcu vychádzal.

45. Odvolací súd podotýka, že súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08).

46. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

47. Vzhľadom na to, že v časti odvolania žalovaného bol úspešný žalobca a v časti odvolania žalobcu bol úspešný žalovaný, o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko pomer úspechu obidvoch strán je zhruba rovnaký.

48. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).